

стинатъ: защото таквази смърть лесно завежда челоуѣка въ царство небесное. И не казалъ христосъ со силъ да отидиме подиръ него, но съ волъ. Който иска, рекалъ, и обыча своето добро да върви подиръ мене, а който не ще, не го силе: защото, който отиде нѣкаде безъ волѣ, той като намери време, пакъ съ вѣща назадъ, и того не е достоенъ за никаквъ заплатъ. А кога отиде съ волѣ, тога е достоенъ за голѣмъ заплатъ. И богъ защото е направилъ челоуѣка самокласенъ, за това и не сили никого, но казва който иска да доди подиръ мене. А що е то да отидиме подиръ него? Тока е: да вѣрваме христа добръ и да пазиме чисто неговите заповѣди, и не само да вѣрваме, но ако стане нѣжда и кравтъ си да пролеемъ и мжкъ да претърпиме радостно за бога и правдатъ: защото христосъ остави намъ образъ (примѣръ) съ неговия животъ, да правиме и ны като него. За това дѣла: който слѣдѣва мене, да съ отрече отъ себе си да земни кръста си и да върви подиръ мене, и да не съ срамѣва да исповѣдѣва чи азъ съмъ распѣтъ христосъ: защото който вѣрва христа съ умъ, той трѣбъ и съ уста да го исповѣда предъ невѣрните и нечестивите. А дѣто рекалъ чи има нѣкои, които не шѣтъ да умрѣтъ доде невидѣтъ божіатъ славу, това христосъ рекалъ за трите апостоли, предъ които съ преобрази и показа имъ своатъ божественъ славу, съ коато ще доди на второ пришествіе.

ПОУЧЕНІЕ.

Но христіане гледатели днесъ честныя кръстъ посредъ божіатъ церкву, привѣгнете прочее синца къмъ него, като подъ нѣкое лиснато дърво на сѣнкѣ и си починете отъ постныя трѣдъ. Сирѣчь, погледайте този кръсъ, на който съ распѣ Христосъ за нашите грѣхове, и помислете той колко мжки претърпѣ на него, колко хѣлы, смахъ, укореніе, зашение и заплаваніе, а ны като неможеме нити една горчивъ рѣчь да претърпиме, какъ ще съ наречеме христіане? не чѣхте ли днесъ какво зарача христосъ во евангеліето, той каза чи сѣкой, който иска да съ нарече истинный христіанинъ, той трѣбъ да съ отрече отъ себе си, да земни своя кръсъ и да върви подиръ него, сирѣчь: иска христосъ да не жалиме тѣлото си за правдатъ, но и да го мжчатъ и на смърть да го предадѣтъ, пакъ да не съ отречеме отъ вѣратъ си и отъ правдатъ, а да съ отречеме отъ себе си, ще каже да съ отречеме отъ нашите злины и бесполезны желанія, които иска тѣлото, и да живѣеме чисто и безгрѣшно. А да земнеме своя кръсъ и да вървиме подиръ христа, ще рече да тѣпиме и да ходиме по христовите заповѣди, да не обичаме толко много свѣтовныте работы, да не съ надѣваме на свѣтовнатъ славу, да не събираме много богатство, и прочее. Но да